

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 12CoP/17/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4116210935
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Soňa Zmeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2018:4116210935.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sone Zmekovej a sudkýň JUDr. Renáty Pátrovičovej a JUDr. Denisy Šaligovej vo veci starostlivosti o maloleté dieťa: T. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom u otca, zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Nitra, dieťa rodičov: matky V. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. XXX/XX, XXX XX N., a otca J. T. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. trieda XXXX/XXX, XXX XX N., zastúpeného JUDr. Jozefom Virgalom, advokátom so sídlom Ružová 26, 949 01 Nitra, za účasti Okresného prokurátora v Nitre, o návrhu matky na zmenu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, o odvolaní otca aj matky proti rozsudku Okresného súdu Nitra č. k. 13P/124/2016-499 zo dňa 13.02.2018 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o zverení maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti otca, vo výroku o určení vyživovacej povinnosti matky, vo výroku o úprave styku a vo výroku o práve zastupovať maloleté dieťa a spravovať jeho majetok **p o t v r d z u j e .**

Vo výroku o zročnom výživnom a vo výroku o trovách konania odvolací súd tento rozsudok **z r u š u j e** a v tejto časti vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zmenil rozsudok Okresného súdu Nitra č.k. 13P/47/2011-80 zo dňa 30.05.2011 tak, že mal. T. W., nar. XX.XX.XXXX, zveril do osobnej starostlivosti otca a matku zaviazal prispievať na jeho výživu za obdobie od 28.04.2016 do 30.09.2017 sumou 30 eur mesačne a od 01.10.2017 sumou 50 eur mesačne, ktoré je matka povinná platiť vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám otca. Zročné výživné za obdobie od 28.04.2016 do 31.01.2018 vo výške 574,10 eura matku zaviazal uhrádzať v splátkach po 30 eur mesačne spolu s bežným výživným pod stratou výhody splátok. Zároveň rozhodol, že matka je oprávnená stretávať sa s maloletým dieťaťom v nepárnom týždni v kalendárnom roku v čase od piatka od 16.30 hod. do nedele do 18.00 hod., počas jarných školských prázdnin v nepárnom roku v čase od pondelka od 9.00 hod. do nedele do 19.00 hod., počas letných školských prázdnin každý rok od 1.7. od 9.00 hod. do 14.7. do 19.00 hod., od 28.7. od 9.00 hod. do 11.8. do 19.00 hod. a od 28.8. od 9.00 hod. do 1.9. do 19.00 hod., počas veľkonočných sviatkov v párnom roku od štvrtka od 9.00 hod. do utorka do 19.00 hod. a počas vianočných sviatkov a vianočných školských prázdnin v nepárnom roku od 23.12. od 9.00 hod. do 29.12. do 19.00 hod. a v párnom roku od 29.12. od 9.00 hod. do 7.1. nasledujúceho roka do 19.00 hod. s tým, že matka si maloletého v mieste jeho bydliska prevezme a na tom istom mieste po ukončení styku maloletého odovzdá, a otec je povinný dieťa na stretnutia s matkou včas a riadne pripraviť a tejto odovzdať. Súd tiež rozhodol, že právo zastupovať maloleté dieťa a spravovať jeho majetok majú obaja rodičia. O trovách konania rozhodol podľa § 52 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“) tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Svoje rozhodnutie odôvodnil s odkazom na ustanovenia § 24 ods. 4, § 25 ods. 1, 2, 3, 4, § 26, § 62 ods. 1, 2, 3, 4, 5, § 65 ods. 1, § 75

ods. 1, § 76 ods. 1, § 78 ods. 1, Zákona o rodine a § 232 ods. 3, 4 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

2. V odôvodnení rozsudku súd uviedol, že matka podala návrh spolu s odovzdaním dieťaťa napriek tomu, že zo znaleckého posudku vyhotoveného v konaní sp. zn. 24P/199/2014 jednoznačne vyplynulo, že maloletý má silnejšie citové väzby na svoju matku. Návrh odôvodnila psychickou vyčerpanosťou zo správania sa otca, z častých súdnych konaní, ako aj potreby jedného stabilného prostredia pre dieťa. Súd sa snažil napraviť narušené a silne konfliktné vzťahy medzi rodičmi dieťaťa nariadením výchovného opatrenia rodičom, a to uložením povinnosti podrobiť sa sociálnemu a odbornému poradenstvu, ktorého sa však matka odmietla zúčastniť. Vzájomná rivalita a nekomunikácia medzi rodičmi pokračovala aj v ďalšom období bez rozdielu, u koho sa maloletý T. práve nachádzal. Po dobrovoľnom odovzdaní dieťaťa do starostlivosti otca, tento začal zabezpečovať každodennú kompletnú a riadnu osobnú starostlivosť o dieťa, ktoré si postupom času na zmenu pomerov zvykalo a prispôbovalo sa novej situácii. Dieťa sa nachádza v osobnej starostlivosti otca už skoro dva roky a výchovné prostredie sa zastabilizovalo. Počas tohto obdobia syn začal navštevovať povinnú školskú dochádzku a jeho správanie, zdravotný stav a školské výsledky sú na výbornej úrovni. Z výpovede dieťaťa je zrejmé, že má aj naďalej vytvorené pozitívne citové väzby na oboch svojich rodičov; dokázal by žiť striedavo u jedného aj druhého rodiča a pravdepodobne by mu takáto forma osobnej starostlivosti vyhovovala. V prípade rodičov je však vysoko problematický ich dlhodobý vzťah, ktorý nie je ani možné nazvať vzťahom bežnej komunikácie rodičov, pretože ich osobné stretnutia vyúsťia do konfliktov plných osočovania, ponižovania, vyhrážania sa a podávania trestných oznámení. Následky tohto vzťahu ovplyvňujú život ich spoločného dieťaťa. Svojím správaním vnášajú do jeho výchovy nestabilitu a vytvárajú tlak na jeho psychiku. Vzhľadom na to súd považoval za potrebné pokračovanie v stabilizácii výchovného prostredia, v ktorom sa dieťa nachádza. Nebolo by v jeho prospech, aby opakovane prišlo k zmene výchovného prostredia a tým aj k nastaveniu nových pravidiel, vzhľadom na odlišné výchovné pôsobenie matky a otca. Súd preto rozhodol o zverení dieťaťa do osobnej starostlivosti otca, lebo v opačnom prípade by mohlo dôjsť k psychickej destabilizácii dieťaťa, ktorú by rodičia určite nedokázali zvládnuť vzájomnou spoluprácou bez obvyklých invektív.

3. Keďže súd maloleté dieťa zveril do osobnej starostlivosti otca, rozhodol súčasne aj o úprave styku matky s maloletým, ktorý sa realizoval na základe neodkladného opatrenia, kopírujúceho aktuálnu situáciu a vzťahy v tejto rodine, čo zabezpečovalo pravidelný kontakt v čase, keď ešte nebolo vykonané úplné dokazovanie. Súd upravil styk matky so synom v rozsahu štandardnej úpravy s prihliadnutím na vek dieťaťa a jeho vzťah k matke. Súdom upravený styk tak čiastočne kopíruje návrh matky, s ktorým otec súhlasil. Rozdielna úprava je iba v čase letných školských prázdnin, a to s prihliadnutím k zamestnaniu otca a jeho presne určeným pracovným povinnostiam počas tohto obdobia. Súd rozšíril matke rozsah styku oproti jej návrhu aj počas vianočných sviatkov tak, ako navrhol otec maloletého dieťaťa. Pri určovaní výšky výživného zo strany matky súd vychádzal z veku a odôvodnených potrieb dieťaťa, ako aj z možností a schopností oboch rodičov. Výšku vyživovacej povinnosti matky súd určil rozdielne za obdobie, kedy matka poberala dávku v hmotnej núdzi a kedy dosahovala iba príjem z dohody o pracovnej činnosti. Za toto obdobie, počnúc podaním návrhu dňa 28.04.2016, určil výšku výživného 30 eur mesačne a potom od 01.10.2017, kedy matka začala vykonávať činnosť na základe živnostenského oprávnenia jej určil výživné vo výške 50 eur mesačne. Zároveň prihliadol na psychické a fyzické problémy matky, ktoré ju obmedzujú vo výbere povolania, a preto je jej uplatnenie sa na trhu práce problematickejšie. Určením výživného v takejto výške nebude žiadnym spôsobom ohrozená životná úroveň dieťaťa vzhľadom na možnosti a schopnosti druhého rodiča. Pri výpočte zročného výživného súd vychádzal z toho, že matka ku dňu rozhodnutia zaplatila výživné vo výške 138,90 eura (marec 30 eur + apríl 27,13 eura + máj 27,13 eura + november 27,32 eura a december 27,32 eura). Zročné výživné matky za obdobie od 28.4.2016 do 31.1.2018 tak po odrátaní tejto uhradenej sumy výživného, predstavuje sumu 574,10 eura (30 eur x 17 mesiacov a 3 dni = 513 eur + (50 eur x 4 mesiace) 200 eur = 713 eur - 138,90 eura). Dlžné výživné súd povolil matke splácať v pravidelných mesačných splátkach po 30 eur v zmysle ustanovenia § 232 ods. 4 CSP, a to s prihliadnutím na výšku výživného a súčasné možnosti matky.

4. Proti tomuto rozsudku v časti zročného výživného podal v zákonnej lehote odvolanie otec, ktorý žiadal rozsudok súdu prvej inštancie v časti výživného zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Namietal, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, a súd dospel na základe

dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Výživné za mesiace apríl a máj 2017 vo výške 27,13 eura mesačne nebolo zo strany matky zaplatené, preto výška ročného výživného predstavuje sumu 601,36 eura. Odvolanie následne v odvolacej lehote doplnil a žiadal upraviť styk matky s mal. synom v období od 28.8. od 9.00 hod. do 1.9. do 19.00 hod. tak, že každý druhý rok sa budú v starostlivosti o mal. dieťa striedať. Rovnako požadoval striedanie pri jesenných a polročných prázdninách, kedy je súvislé voľno od piatka do nedele, a to tak, že jeden rok bude dieťa tráviť s matkou a druhý rok s ním. Takúto úpravu styku navrhol z toho dôvodu, že s matkou nie je možná žiadna dohoda na vyzdvihnutie dieťaťa vo štvrtok deň pred prázdninami, preto musí čakať do piatka do 16.30 hod., než si matka dieťa vyzdvihne, a nemôže svoj dovolenkový deň využiť na odcestovanie, či už so synom, alebo bez neho.

5. Proti rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie aj matka, ktorá ho navrhla zrušiť v celom rozsahu. Namietala výšku výživného 50 eur, pretože jej príjmy sú nízke a v priemere nedosahujú ani výšku minimálnej mzdy. Jej pracovné možnosti sú obmedzené vzhľadom na jej nepriaznivý zdravotný stav. Nie je pravdou tvrdenie súdu, že neplatí výživné. Svoju vyživovaciu povinnosť si voči synovi plní, avšak otec jej peniaze vracia späť, lebo nesúhlasí s ich poukazovaním poštovou poukážkou a trvá na zasielaní peňazí na jeho účet. Uznala, že otec zabezpečuje starostlivosť o syna, ale pri napĺňaní citových potrieb a pri voľno časových aktivitách nemá na syna dostatok času, pričom všetku starostlivosť venuje dieťaťu jeho družka. Návrh na zverenie syna do starostlivosti otca podala preto, lebo na jej osobu bol vyvíjaný silný psychický tlak a v mylnej domnienke si myslela, že týmto sa situácia upokojí. Otcovi podľa nej nejde o dobro syna, ale len o to, aby prostredníctvom syna škodil hlavne jej a zničil ju. Syn sa pred súdom vyjadril, že chce viac času tráviť s ňou, aspoň toľko, čo s otcom. V rozsudku sa toto vyjadrenie nezohľadnilo a styk s ňou sa upravil každý druhý víkend. Podľa znaleckého posudku PhDr. Marty Halašovej, PhD., zo dňa 28.04.2015 sa syn vyjadril, že chce žiť s ňou a k otcovi chce chodiť cez víkendy. Odporúčania súdnej znalkyne, aby bol syn s ňou, súd však vôbec nezohľadnil. Ona sa považuje za starostlivú a obetavú matku a je pripravená získať syna späť do svojej osobnej starostlivosti.

6. Matka sa v písomnom vyjadrení k odvolaniu otca opätovne vyjadrila k uhrádzaniu výživného a k jeho nepreberaniu otcom, ktorý trvá na tom, aby mu peniaze posielala na jeho účet.

7. Otec v písomnom vyjadrení k odvolaniu matky uviedol, že matka síce deklaruje záujem o syna, ale jej konanie tomu nenasvedčuje. Od času, kedy je syn v jeho osobnej starostlivosti, sa matka oňho informovala až v apríli 2017. Nemohla jej v tom brániť ani jej pracovná zaneprázdnenosť, keďže pracuje 2 hodiny denne. Nerešpektovala ani rozsudok č. k. 24P/199/2014-189 zo dňa 07.04.2016, ktorým súd uložil obom rodičom povinnosť podrobiť sa sociálnemu a odbornému poradenstvu vo FN Nitra. Nevyužila ani možnosť, aby dovolenku v období od 01.08.2017 do 11.08.2017 strávila spolu so synom, a to napriek jeho ponuke nad rámec stanovený rozhodnutím súdu. V súvislosti s výživným poukázal na to, že s vekom dieťaťa sa úmerne zvyšujú aj výdavky na zabezpečenie jeho odôvodnených potrieb. Spochybnil aj jej tvrdenia, že nemôže pracovať na počítači a ani s pokladňou, pretože v r. 2017 pracovala ako predavačka s pokladňou. Poukázal na to, že v živnostenskom oprávnení je predmetom jej podnikania aj výroba šperkov, kde je potrebná jemná motorika. Ona sa vzdala zamestnania v spoločnosti CD Inter, kde pracovala od 11.11.2005 do 21.10.2012 ako predavačka, čím sa pripravila o príjem cca 500 eur. Matka síce udáva zdravotné obmedzenia, ktoré jej nedovoľujú vykonávať pracovnú činnosť, no nepreukázala, či je uznaná posudkovým lekárom ako osoba s ŤZP, prípadne za osobu so zníženou pracovnou schopnosťou vykonávať zárobkovú činnosť. On nie je tou osobou, ktorá by zadávala príčiny konfliktov. Tieto sú zapríčinené matkou, čo je podmienené jej osobnostnou štruktúrou, intelektom, simplicítnym vnímaním reality a následným konaním. Vo vyjadrení opísal aj rozdielnosť v starostlivosti o syna matkou a ním. V konaní bolo produkovaných množstvo dôkazov preukazujúcich markantné rozdiely v prístupe rodičov pokiaľ ide o starostlivosť a výchovu mal. syna. Takáto dvojkolažnosť by rozhodne nebola v záujme syna a predstavovala by riziko zvrátenia pozitívneho procesu vo vývine dieťaťa, ktorý sa začal v apríli 2017 po odovzdaní syna do jeho osobnej starostlivosti. Posudok znalkyne PhDr. Halašovej bol vypracovaný ešte v konaní sp. zn. 24P/199/2014, v ktorom súd rozhodol tak, že dieťa ponechal v osobnej starostlivosti matky a jeho návrh na striedavú starostlivosť zamietol. Paradoxne to bola samotná matka, ktorá nezohľadnila odporúčania znalkyne a krátko po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia podala návrh na vydanie neodkladného opatrenia, aby súd zveril syna do osobnej starostlivosti otca. Žiadal potvrdiť všetky výroky napadnutého rozsudku, s výnimkou druhého výroku o ročnom výživnom.

8. K odvolaniu matky a otca sa vyjadril okresný prokurátor, ktorý navrhol rozsudok súdu prvej inštancie v časti ročného výživného zrušiť a vrátiť súdu prvej inštancie na nové konanie, pretože niektoré platby

výživného sa matke vrátili späť a v tomto smere je potrebné doplniť dokazovanie. Rozhodnutie súdu o úprave styku považuje za správne a navyše presne kopíruje návrh otca, prezentovaného v priebehu konania. V časti zverenia dieťaťa do starostlivosti otca sa stotožnil s odôvodnením v bode 42. rozsudku a navrhol ho aj v tejto časti potvrdiť. Výška výživného určeného matke je primeraná a je vecou vzájomnej komunikácie rodičov, aby si dohodli formu jeho platenia.

9. Na vyjadrenie matky doručené súdu dňa 23.04.2018 elektronicky, bez zaručeného elektronického podpisu, odvolací súd neprihliadol v súlade s čl. 4, § 125 ods. 2 CSP a § 2 ods. 1 CMP.

10. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP), viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), prejednal vec bez nariadenia pojednávania s verejným vyhlásením rozsudku (§ 385 ods. 1, § 378 ods. 1, § 219 ods. 3 CSP) a po prejednaní veci urobil záver, že rozsudok súdu prvej inštancie je vo výrokoch o zverení dieťaťa do osobnej starostlivosti otca, o určení vyživovacej povinnosti matky, o úprave styku a vo výroku o práve zastupovať maloleté dieťa a spravovať jeho majetok vecne správny. Preto rozsudok podľa § 387 ods. 1 CSP v týchto výrokoch potvrdil a zároveň vo vzťahu k nim aplikoval ustanovenie § 387 ods. 2 CSP, podľa ktorého ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody. Odvolací súd sa v danej časti stotožnil s výrokmi rozhodnutia súdu prvej inštancie ako aj s jeho odôvodnením, pretože súd urobil správny právny záver a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ním citovanými ustanoveniami Zákona o rodine. Vo výroku o zročnom výživnom a v súvisiacom výroku o trovách konania odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. c) a § 391 ods. 1 CSP zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

11. Keďže odvolací súd dospel k tomu, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je vo vyššie uvedených výrokoch správny a dostatočne odôvodnený, nepovažuje vo svojom rozhodnutí za nutné v súlade s ustanovením § 387 ods. 2 CSP opakovať tie isté dôvody, ktoré sú obsiahnuté v prvoinštančnom rozhodnutí. Súd prvej inštancie sa podľa názoru odvolacieho súdu dostatočne zaoberal opodstatnenosťou návrhu matky na zverenie mal. dieťaťa do starostlivosti otca z hľadiska príslušných ustanovení Zákona o rodine a zistený skutkový stav správne posúdil aj po právnej stránke. Odvolací súd sa preto obmedzuje len na konštatovanie správnosti napadnutého rozsudku v tejto časti, vrátane výroku o určení vyživovacej povinnosti matke, ako aj vo výroku, ktorým súd upravil styk matky s maloletým a rozhodol o práve oboch rodičov dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok.

12. K jednotlivým námietkam otca a matky uvádzaných v odvolaní, odvolací súd navyše dodáva, že znalecký posudok súdnej znalkyne v odbore psychológia PhDr. Halašovej, podľa ktorého maloleté dieťa preferovalo výchovné prostredie matky, bol vypracovaný dňa 28.04.2015, t. j. ešte predtým, ako matka odovzdala dieťa do osobnej starostlivosti otca (28.04.2016). Zároveň treba povedať, že psychologickým vyšetrovaním neboli u otca zistené povahové vlastnosti, ktorých prejavovanie by priamo nevhodne vplývalo na výchovu, zdravý fyzický a psychický vývoj dieťaťa. Od vypracovania tohto znaleckého posudku uplynul určitý čas, nastala zmena aj v živote maloletého, ktorý sa v starostlivosti otca nachádza už viac ako dva roky, a jeho výchovné prostredie je v súčasnosti zastabilizované. Počas tohto obdobia začal navštevovať základnú školu, kde dosahuje výborné študijné výsledky. Nie je možné prisvedčiť argumentácii matky, že dieťa malo byť zverené do jej osobnej starostlivosti, keďže podľa posudku ju dieťa preferuje pred otcom. Takéto vyjadrenie dieťa prezentovalo pred tromi rokmi, no v súčasnosti bolo potrebné zohľadniť udalosti, ktoré nastali po vypracovaní znaleckého posudku a po rozhodnutí súdu rozsudkom č. k. 24P/199/2014-189 zo dňa 07.04.2016. Pri zohľadnení všetkých okolností, ktoré v živote dieťaťa nastali, nie je v jeho záujme, aby bolo vystavované ďalšej zmene vo výchovnom prostredí, keďže výchovné pôsobenie rodičov vykazuje odlišnosti. Neobstojí ani námietka matky o jej nepriaznivom zdravotnom stave v súvislosti s určenou výškou výživného, pretože súd prvej inštancie zohľadnil aj fyzické a psychické problémy matky, ktoré ju obmedzujú vo výbere povolania. Matka však nebola uznaná za invalidnú a ani za osobu s ťažkým zdravotným postihnutím, preto musí byť v jej možnostiach a schopnostiach zamestnať pri zohľadnení jej zdravotného stavu. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že matka pracovala na dohodu a v súčasnosti podniká na základe živnostenského listu. Čo sa týka odvolania otca ohľadne styku syna s matkou, toto odvolanie odvolací súd považoval za nedôvodné, pretože styk matky so synom súd prvej inštancie upravil dostatočne a v súlade s návrhom samotného otca prezentovanom v konaní.

13. Odvolanie otca smerujúce voči výroku o zročnom výživnom vyhodnotil odvolací súd ako dôvodné, pretože v tejto časti konania nebol dostatočne zistený skutkový stav pre neodstránenie rozporu v tvrdeniach otca o výške uhradeného výživného zo strany matky. Odvolací súd rozhodujúc o odvolaní otca urobil záver, že pri tomto výroku nie sú dané podmienky ani na potvrdenie a ani na zmenu rozsudku. Preto z toho dôvodu napadnuté rozhodnutie vo výroku o zročnom výživnom zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 389 ods. 1 písm. c/ a § 391 ods. 2 CSP).

14. V ďalšom konaní súd prvej inštancie bude konať už len o zročnom výživnom, čo znamená, že vec v časti zročného výživného znovu prejedná, vykoná dokazovanie výsluchom rodičov a oboznámením sa s prípadnými listinnými dôkazmi týkajúcimi sa úhrady výživného s cieľom zistenia konečnej výšky zročného výživného až do mesiaca, v ktorom bude rozhodovať. Súd prvej inštancie viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP) po dodržaní uvedených procesných ustanovení a doplnení dokazovania vo veci opätovne rozhodne a svoje nové rozhodnutie odôvodní tak, aby zodpovedalo požiadavke presvedčivosti a prekúmateľnosti (§ 220 ods. 2, § 234 ods. 2 CSP). V novom rozhodnutí rozhodne aj o trovách konania, vrátane trov konania odvolacieho (§ 396 ods. 3 CSP).

15. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).